

Riktlinjer om genomlysningsmetoden

Inledning

- 1.1 I enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (nedan "Eiopaförordningen") ⁽¹⁾ har Eiopa utarbetat riktlinjer om genomlysningssmetoden.
- 1.2 Riktlinjerna hänvisar till artiklarna 104 och 105 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (nedan "Solvens II") ⁽²⁾.
- 1.3 Riktlinjerna riktar sig till tillsynsmyndigheter enligt Solvens II.
- 1.4 Dessa riktlinjer syftar till att öka konsekvensen och konvergensen i den yrkesmässiga tillämpningen av genomlysningssmetoden för enskilda företag av alla typer och storlekar, som använder standardformeln i medlemsstaterna.
- 1.5 Dessa riktlinjer syftar till att stödja företag i beräkningen av deras marknadsriskrelaterade solvenskapitalkrav enligt Solvens II.
- 1.6 Endast ärenden som inte redan räknas som riskreduceringstekniker övervägs för potentiell tillämpning av genomlysningssmetoden. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretag använder riskreduceringstekniker förutsätts det att de underliggande riskerna förstås och redan har genomlysts.
- 1.7 Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som definieras i de rättsakter som anges i inledningen.
- 1.8 Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

Riktlinje 1 – Penningmarknadsfonder

- 1.9 Företag bör tillämpa genomlysningssmetoden på penningmarknadsfonder.

Riktlinje 2 – Antal iterationer

- 1.10 Företag bör utföra tillräckligt många iterationer av genomlysningssmetoden för att täcka alla väsentliga risker i den mån de förekommer (t.ex. om en fond investeras i andra fonder).

Riktlinje 3 – Investeringar i fastigheter

- 1.11 Företag bör täcka följande investeringar i undergruppen för fastighetsrisker:
 - (a) Mark, byggnader och rättigheter i fast egendom.
 - (b) Fastighetsinvesteringar som innehas för företagets eget bruk.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155

- 1.12 Vid aktieinvesteringar i ett företag som uteslutande bedriver fastighetsförvaltning, fastighetsadministration, fastighetsprojektutveckling eller liknande verksamheter bör företaget tillämpa undergruppen aktiekursrisk.
- 1.13 När företag investerar i fastigheter genom företag för kollektiva investeringar eller gör paketerade investeringar i form av fonder, bör de tillämpa genomlysningmetoden.

Riktlinje 4 – Datagrupperingar

- 1.14 Med hänvisning till de grupper som avses i artikel 84.3 i genomförandeåtgärderna, där tillgångar som omfattas av undergrupperna spreadrisk och ränterisk är grupperade efter durationsintervall, bör företag se till att de durationer som tilldelats intervallen är bevisligen försiktiga⁽³⁾.
- 1.15 Där grupperingar i olika kreditkvalitetssteg används bör företag se till att den kreditkvalitetsskala som tilldelats grupperna är bevisligen aktsamma.

Riktlinje 5 – Datagrupperingar och koncentrationsrisk

- 1.16 Där det i enlighet med artikel 84.3 i genomförandeåtgärderna tillämpas någon gruppering på enskilda namnexponeringar för underliggande tillgångar av kollektiva fonder för beräkning av kravet för marknadsriskkoncentrationen, och det inte kan påvisas att grupperna i vilka fonden är indelad inte innehåller något av samma enskilda namnexponeringar, bör företag anta att alla tillgångar för vilka den enskilda namnexponeringen i fråga inte identifierats tillhör samma enskilda namnexponering.
- 1.17 Ovanstående punkt är inte tillämplig om det finns exponeringsgränser för enskilda namnexponeringar enligt vilka fonden förvaltas.
- 1.18 Företag bör aggregera exponeringar mot grupper som avses i punkt 1.16 över alla kollektiva fonder där de är investerade, och stämma av exponeringar mot varje grupp med exponeringar av de kända enskilda namnen i sin tillgångsportfölj.

Riktlinje 6 – Indirekt exponering av katastrofrisk

- 1.19 Vid beräkning av solvenskapitalkravet med avseende på indirekta exponeringar mot katastrofrisker, såsom investeringar i obligationer där återbetalningen är beroende av icke-förekomsten av en given katastrofhändelse, bör företag beakta alla kredit- och katastrofexponeringar.
- 1.20 Katastrofexponeringar bör behandlas i de relevanta katastrofundergrupperna som om den underliggande exponeringen mot katastrof innehas direkt av företaget.

⁽³⁾ EUT L 12, 17.01.2015, s. 1–797

Riktlinje 7 – Katastrofobligationer som emitterats av företaget

- 1.21 Om ett företag utfärdar katastrofobligationer som inte uppfyller kraven för riskreduceringstekniker som anges i artiklarna 208–215 i genomförandeåtgärderna, bör deras behandling i standardformeln inte resultera i ett kapitalkrav med avseende på dessa obligationers särdrag avseende katastrofer i.
- 1.22 Företag bör behandla dessa katastrofobligationer vid beräkningen av solvenskapitalkravet som om återbetalningsplanen inte var beroende av icke-förekomsten av en katastrofhändelse.

Riktlinje 8 – Livslängdsobligationer

- 1.23 Om företag köper livslängdsobligationer som inte uppfyller kraven för riskreduceringstekniker som anges i artiklarna 208–215 i genomförandeåtgärderna, ska kapitalkravet beräknas utifrån dödlighet och spreadrisk enligt vad som anges i punkterna 1.24–1.28.
- 1.24 Kapitalkravet för standardformelns undergrupp för dödsfall bör baseras på en teoretisk portfölj av begränsade försäkringsavtal
- (a) som utbetalar den angivna summan vid dödsfall,
 - (b) som baseras på ett representativt urval av referenspopulationen som ligger till grund för livslängdsindex,
 - (c) där löptiden av varje begränsat försäkringsavtal är lika med löptiden för kupongbetalning.
- 1.25 Den teoretiska portföljen bör byggas upp av företag så att under antaganden om bästa skattning ska de totala förmånsutbetalningarna summerna till kupongen som ska betalas ut.
- 1.26 Kapitalkravet för undergruppen spreadrisk bör baseras på en obligation eller ett lån med samma marknadsvärde, duration och kreditkvalitetssteg som löptiden på livslängdsinstrumentet.
- 1.27 Om företag säljer livslängdsobligationer bör de beräkna kapitalkravet med avseende på undergruppen för livslängd som om den teoretiska portföljen består av kapitalförsäkring, som betalar ut det belopp som krävs vid överlevnad till en viss ålder, och som tillsammans producerar kassaflöden som är likvärdiga med dem för obligationen.
- 1.28 Företag bör inte anse att livslängdsobligationer som inte uppfyller kraven för riskreduceringstekniker som anges i artiklarna 208–215 i genomförandeåtgärderna ökar i värde när stressen i modulen teckningsrisk vid livförsäkring tillämpas.

Efterlevnads- och redovisningsregler

- 1.29 Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen. I enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen, ska behöriga

myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna och rekommendationerna.

- 1.30 Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sina regelverk eller tillsynsprocess på ett lämpligt sätt.
- 1.31 De behöriga myndigheterna ska meddela Eiopa att de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, eller i annat fall ange skälen till att de inte följer dem, inom två månader från det att de översatta versionerna har offentliggjorts.
- 1.32 Om Eiopa inte har fått något meddelande från en myndighet inom denna tidsfrist kommer denna myndighet att anses bryta mot bestämmelserna och rapporteras i enlighet med det.

Slutlig bestämmelse om omprövning

- 1.33 Dessa riktlinjer ska bli föremål för omprövning av Eiopa.